

Prenumerationspris: 1 Helsingfors Helt år: 24 Myc. Tre fjerdedels år: 18 Myc. 50 Myc. Halft år: 12 Myc. 50 Myc. Kvartal: 6 Myc. 50 Myc. Månad: 2 Myc. 25 Myc. — I landsorten Helt år: 30 Myc. Tre fjerdedels år: 23 Myc. Halft år: 15 Myc. 50 Myc. Kvartal: 8 Myc. I Ryssland Helt år: 10 rb. Tre fjerdedels år: 7 rb. 70 kp. Halft år: 5 rb. 20 kp. Kvartal: 2 rb. 70 kp. — Annonserpris: 10 Myc. per linje, för utlandet 17 Myc. och Ryssland efter 5 kp. sr. per linje. — Tryck: Konstantinsgatan 8. — Redaktionens bevarar ej insända uppsatser, som icke kunna användas och utdelningskontor: Alexandersgatan N:o 18. — Redaktörer: Rob. Lagerborg (hufvudredaktör), A. H. Chydenius, K. V. Bremer, Karl H. Lindholm, R. Hertzberg.

Helsingfors den 17 Nov. Finlands jern tillverkning år 1873.

Redan förlidet år (i n:o 194 och 195) redogjorde detta blad för jern tillverkningens i Finland ståndpunkt under året 1872.

Vi skola här meddela utdrag ur den nyaste oss tillhandakomna års berättelsen, som omfattar år 1873 (tryckt i år).

Bergsintendensens berättelse innehåller bl. annat följande:

Om man vid bedömandet af bergshandlingens ståndpunkt i Finland icke anställer jämförelser med förhållandet i länder, som äro begäfvade med ymniga tillgångar på rika och värlatade malmer samt i öfrigt i besittning af den styrka en gammal högt driven kultur förlämnar, utan som sig bör dervid tager i betraktande, främst de inhemska råmaterialernas beskaffenhet och sättet för malmernas förekomst, som nödgär bruksegaren att redan vid en tackjerna-tillverkning af äfven inkränkta belopp hafva hela qvadratmil sjöar inmutade; att för anskaffande af det för malmernas smältning erforderliga brännmaterial ställa sig i beröring med ett hundradetal leverantörer; att för de omsider färdiga produktens befordran till afsättningsorten, af brist på jernvägar, likaledes vara beroende af massor af legde formän, hvilka emot en dryg fraktkön skola forsla de tunga varorna på svåra vägar ätta, tio å femton mil; och slutligen de inkränkta kapitaler, med hvilka bergshandlingen hittills rört sig, så skall man finna, att hvad som icke dess mindre statskommitté hvarken är ringe eller betydelselöst. Ty, oaktadt så ogymsamma yttre förhållanden befinner sig den utan all gensägelse viktigaste af all metalltillverkning, nämligen jern tillverkningen, likväl i ett jemnt stigande. Och om man undantager harkemidlet, som enligt sin natur knappast torde tillåta några genomgripande förbättringar och liksom allt harkemidlet icke ens lemna någon fullt användbar produkt annorstädes än der, hvarst malmer eller tackjersorter af en särdeles godartad beskaffenhet äro att tillgå, hafva för öfrigt inom nästan alla grenar af jernindustrin förbättrade metoder och konstruktioner blifvit införda. Såsom sådana vill jag här endast nämna: det af ålder i landet brukliga tyskemedlets förändring till Lancashire och Franche Comté smiden, hvarigenom kolåtgången blifvit reducerad till hälften af hvad den utgjorde vid förtämningsmetoden, på samma gång äfven jernbränningen förminskats, så att denna process numera befinner sig ungefär på samma ståndpunkt som i andra länder; vidare införandet af förbättrade blåsmaskiner; den för tillgodogörandet af sjömalms tackjerna så fördelaktiga puddlingen och den för all vidare förädling af det smidiga jernet så viktiga valningen m. m. Likaså förtjens de finska jerngjuterierna allt erkännande för de vackra framsteg de gjort. Men oaktadt allt skyldigt erkännande af de bemödaderna, som inom denna industri i allmänhet oöfkligen blifvit gjorda, förblir det icke desmindre en lika obestridlig sanning, att den finska jernhandlingen, gentemot jernindustrin utveckling i åtskilliga andra länder, intager ett ganska underordnad rum. Orsaken härtill ligger väl till stor del i ofvan antydda förhållanden, men något absolut hinder utgöra de dock icke för vidare fortskridande; de mana tvärtom att osäfligt fortgå på förbättringarnes väg, för att slutligen, åtminstone i framstående af billiga råvaror, kunna möjliggöra den konkurrens med utländningen, som den stora allmänheten, med förbiseende af de lokala svårigheterna och de ojemnt tillmätta villkoren vid tillfingen, uppställer såsom en fordran för all inhemsk industri berättigade.

Jag utber mig att i nyss anförda syfte få fasta uppmärksamheten vid ett par omständigheter vid tillverkningen af sjömalms tackjerna, som påkallar rättelse. Den ena är, att sjö- och myrsmalmer vanligen uppsättas på masugnen orostade, ofta ej ens torkade, hvaraf följden är en onödigt stor kolåtgång samt störningar i masugnsången, omständigheter som menligt inverka, dels på omkostnaderna vid tackjernas framställande och dels äfven på dess kvalitet. Detta förhållande torde väl öfverallt varit insedt, men man har hittills icke känt något fullt ändamålsenligt sätt att verkställa deras rostning. I seaktugu låter det sig nemligen icke göra, emedan de

till mull sönderfallande sjömalmerna snart skulle hälla allt drag, och den af gammalt brukliga metoden att bröna dem på hull är ej heller att förorda, enär den lemna en högt ojemn produkt, i det att den närmast vedent liggande malmen ofta blir rusbränd under det att det öfversta lagret knappast hinner blifva torrt, hvarförutom sättet äfven är förenadt med stor åtgång af både arbete och brännmaterial.

Denna ofullkomlighet i processen för sjömalms tillgodogörande kan nämligen afhjelpas genom införande af en af K. Moser i Stejermark upfunnen konstruktion af rostug, egentligen afsedd för jernspatmalmer, men hvilken äfven lämpar sig utmärkt väl för sjö- och myrsmalms rostning. Denna ug, som eldas med masugns gas, kan, der utrymmet sådant medgifver, uppföras å sjelfva masugnskransen, men borde för vinnande af större bekvämlighet hellre anläggas utom hyttan. Jag har å en bilagd tabell afseendat ugnen, men derhvid jag ansett befrämmande för här afsedda ändamål. Dessa bestå dels deri, att jag försett rostugnen med en ordentlig skorsten och spjell samt utfört ugnshalfvet ända till skorstenen för att befördra ett starkare drag, som likväl förmedlet spjellet kan regleras, och för att derigenom kunna leda ner masugns gasen till större djup under gasuttaget, dels deri att jag anbragt trenne matareträtter å sjelfva skorstenen och för större varaktighets skull omgifvit ugnen med beklädnadshällar af tackjerna. Närmare beskrifning öfver ritningen är bifogad tabellen.

En annan omständighet åter af lika menligt inflytande på nämnda tackjerna-tillverkning, men hvilken man sannolikt på de flesta ställen förbiset, är, att sjö- och myrsmalmer utan någon sortering nedsmältas med hvarandra, utan att man om deras sammansättning och egenheter känner annat än möjligen deras olika halter af jern. Dessa malmers egenheter att vara lätt reducibla och lättmalta göra, att deraf i sjelfva masugnsången några märkbara olägenheter icke förspörjas, men de framträda så mycket tydligare, då det vunnna tackjernet sedermera skall underkastas vidare förädling. En sådan behandling af sjö- och myrsmalmer är därför ett fel, som till jernhandlingens fromma tarfarv ett snart afhjelpande. Ty, ehuru sjö- och myrsmalmer i allmänhet hafva det rykte om sig att vara fosforhaltiga och att derför gifva ett kallbräckt jern, så förekommer ibland dem dock många, som endast innehålla spår af denna oart, eller så litet, att den med utvidens förbättrade metoder i tillverkningen icke utgör något hinder för framställandet af ett fullt svarsgodt tackjerna. Dessutom förekomma äfven sjömalmer af så stor manganhalt, att de i masugnen betinga uppkomsten af epogeljern. Allt sådant bör naturligtvis noga beaktas och dessa malmers kemiska sammansättning på det sorgfälligaste studeras, på det hvarje malmsort må blifva använd i riktig beskiökning till det ändamål hvar till den bäst lämpar sig; och kunna vi en gång vara försäkrade om att alltid erhålla mellanprodukter af vissa bestämde egenheter från en och samma hytta, så vore dermed ett svårt hinder undanrjätt för en på högre jernförädling grundad inhemsk industri.

Att bruksegare kunna få malmer och hyttprodukter analytiskt undersökta å bergskontoret emot ersättning enligt den taxa, som finnes vidfogad Eders Kejsarliga Majestäts Nädiga Reglemente för Bergsstyrelsen den 3 oktober 1871, torde här böra omnämnas.

Af de berättelser, som blifvit inlemnade af t. f. bergmästaren öfver guidvaskerierna framgår, att produktionen af bergshandlingen i landet för år 1873 varit som följer:

A. Malmer.

Under året har vunnits: 1,356,540 centner jernmalmer, 1,760 centner kopparmalmer, 26,928 centner zinkmalmer, 354 centner blyhaltig zinkmalm, 2,283 centner tennmalm, 644 centner blyglans och 2,604 centner svafvelkis.

IV. Tackjerna.

Under året hafva 21 masugnar varit i gångsatta emot 17 år 1872, af hvilka två föregått endast utländska bergmalmer, fyra både in- och utländska bergmalmer i blandning med hvarandra, tvänne inländska berg- och sjömalmer sammablandade och resten eller tretton masugnar uteslutande inländska sjö- och myrsmalmer.

Blåsningstidens sammanlagd längd har utgjort 4,247 dygn, eller 754 dygn mera än året föregående. Tillverkningens belopp har uppgått till 573,308 centner, utvisande en tillökning emot år 1872 af 116,696 centner. Härtill hafva förbrukats 346,180 centner utländska bergmalmer, 20,520

centner inhemska bergmalmer, 1,112,468 centner sjö- och 66,687 centner myrsmalmer, 208,732 centner kalksten, 95,515 laster träkol och 6,789 kubikfamnar ved; deri inberäknadt äfven den ved som åtgått till malmernas rostning, upphettning af blåsten samt till angbildning för allstrande af driftkraft. I medeltal har erhållits af uppsatte malmer 37,09 och af uppsatt gods 32,73 procent jern, emot 33,14 procent år 1872, och medeltillverkningen i dygnet har utgjort 134,76 centner eller 3,88 centner mera än föregående året.

Högsta tillverkningen har egt rum vid Möhkö, hvarst tvänne masugnar varit i gångsatta under en tid af sju månader hvarvarda, med 109,644 centner, och dernäst vid Wartsilä med 73,960 centner. Dessa masugnar utmärka sig äfven i afseende å driftkraften deruti att de ej förbrukat mera än 1,82 tunna kol per centner tackjerna i medeltal, då de med vida rikare malmer arbetande bergmalmsmasugnarne i medeltal förbrukat 2,16 tunnor kol per centner tackjerna.

IV. Stångjerna.

Stångjerna-tillverkning har bedrivits vid

a) 13 puddlingsverk, bettande af 54 puddelugnar och 54 vällugnar eller i 8 puddel- och 3 vällugnar mera än under år 1872.

Derhvid har erhållits 173,139 centner stångjerna och 40,471 centner smältstycken med en åtgång af 295,365 centner tackjerna och skrot, 157,548 centner stenkol, 19,905 kubikfamnar ved och 21,636 tunnor träkol. Medeltåtgången af råmaterial till 1 centner stångjerna har, efter afdrag af den kvantitet tackjerna som åtgått till producerandet af 40,471 centner smältstycken, utgjort, 1,41 centner tackjerna och skrot, 0,82 tunna stenkol, 12,99 kubikfot ved och 0,12 tunna träkol. Afbränningen har således utgjort 30,58 procent.

b) 14 Franche Comté verk, med ett utmide af 73,388 centner stångjerna och en medeltåtgång per centner stångjerna af nära 1,22 centner tackjerna och 2,94 tunnor träkol. Afbränningen härvid är 18 procent.

c) 3 Lancashire verk med en uppgifven tillverkning af uteslutande smältstycken. Af nedsmälte 68,334 centner tackjerna har erhållits 53,206 centner smältstycken med en åtgång per centner stångjerna af 1,19 tunnor träkol och en afbränning af 14,5 procent.

d) 4 Tyskmedelverk med en uppgifven tillverkning af 8,641 centner stångjerna. Materialåtgången härvid kan dock ej uppgifvas i afseende till felaktiga uppgifter ifrån tvänne af dessa verk.

e) 9 blåsterverk med ett utmide af 12,690 centner stångjerna.

Hela årtillverkningen vid samtliga stångjernas verk utgör således 267,849 centner stångjerna och 40,471 centner smältstycken.

VI. Jernmanufaktur.

Den i förening med hamnarverken bedriva tillverkningen af gröfre jernmanufaktur är fortfarande ringa, men denna utgör icke heller landets enda källa för framställande af dessa varor, å hvilka behovet för hvarje år är i starkt stigande. Såsom känt är, finnes en särskild inrättad jernmanufaktur-verkstad i Åbo, utom det att vid de flesta mekaniska verkstäder åtskilligt tillverkas som är att räknas hit, men dessa inrättningar redogöra om sina tillverkningar för annan auktoritet. Den ojemnförigt största delen af konsumtion af jernmanufaktur importeras utifrån.

Enligt uppgift hafva under året 28 spikverk varit i gång, hvilka sammanlagt tillverkat 23,168 centner.

Mutsedlar hafva under året utfärdats å inalles 289 uppgifne fyndorter för metaller, malmer och användbara mineraler, nämligen: 21 å guld, 6 å kopparmalm, 2 å tennmalm, 2 å zinkmalm, 6 å jernbergmalm, 239 å sjömalmer, 11 å myrsmalm och 2 å kalksten.

Brännmaterial-åtgången vid samtliga bergverken anses utgå omkr. 154,000 laster träkol, 30,500 kubikfamnar ved och 168,000 centner stenkol.

Metalltillverkningens bruttovärde utgör enligt nedanstående specifikation 6,584,105 mark.

Da ifrån denna summa sträfs för stångjerna- och spik tillverkningen samt för manufaktur anvandats: 431,298 centner tackjerna å 8 19,702 " harkjerna å 6 19,078 " harkjerna å 17

Så utgör skostoden mark 6,584,105

obduktionerna i denna stad för den medicinska undervisningens räkning, har detta förelags upphofman prof. O. E. A. Hjelt ansett sig böra i Helsingfors Dagblad n:o 311 införa en uppsats, afsedd att rättfärdiga honom inför allmänheten. Bland andra medel, som han använder härtill, är äfven påståendet att jag skulle "afvikit från min i fakulteten förut hyljade mening", och jag ser mig i följd deraf tvungen att hos redaktionen anhålla om plats för följande upplysning.

Vid det första fakultetssammanträdet, då prof. Hjelt framkom med sitt förslag, framhöll jag det olämpliga deri att professorn i patologisk anatomi skulle uppbära arvudet för attesten och stadeläkaren sålunda berövas en del af sina inkomster. Detta borde prof. Hjelt så mycket lättare kunna draga sig till minnes som han, då äfven prof. J. Pippingeköld hyllade samma åsigt, yttrade sig vilja återtaga sitt förslag. Vid påföljande sammanträde, då förslaget åter upptogs och, på prof. Hjelts framställning att arvoden utgjorde en obetydlig del, äfven antogs, afgaf jag ingen skild reservation, emedan fakulteten i sin skrivelse till konsistorium om obduktionernas förrättande alla icke berörde frågan om attestens afgifvande. Jag förmodar att prof. Hjelt icke vill förneka detta faktiska förhållande, men för större säkerhets skull ber jag att redaktionen, om så fordras, ville tillhandahålla honom medföljande intyg från två vänner till följande närvarande fakultets medlemmar, hvilka bestyrka dessa uppgifter.

Af stadsfullmäktige vald till medlem i det utskott, som ägde att förbereda det af kejsarliga senaten afordrade utlåtandet om ifrågasatt förslag, afvek jag icke från min i fakulteten hyllade åsigt, emedan jag antog att stadsfullmäktige genom detta val uttalat sin önskan att få höra, icke medicinska fakultetens, utan min enskilda tanke.

Sedan nu prof. Hjelts förslag tagit en för honom sjelf så obehaglig vändning, har han sökt att äfven inblanda mitt namn i frågan, i förhoppning att "något skulle fastna" äfven vid detsamma; jag hoppas dock ofvanstående rader tydligt visa hvilken obetydlig del jag har i denna sak.

J. A. Estlander.

det valkomitén som valde, medan den enskilde valmannen var nödgad att rösta på en förut uppgjord lista. På sådant sätt förfalskades allmänna rösträtten och valet blef endast ett jonglerikonststycke (Rörelse).

Tal. åberopar i detta afseende Laboulayes och Laboulayes vittnesbörd. Han befarade ytterligare, att "scrutin de liste" skulle göra valmannen likgiltig, då han ofta icke känner de förelagna kandidaterna.

Anhängarne af "scrutin de liste", insinuerade, att arrondissementvalsvalens gynnade valbestiökning och administrativ påtryckning, samt sökte förringa valets politiska karakter. Dessa fördomar höllo dock icke streck vid en närmare granskning. Den skenbarast allvarligaste var den om missbruk af det administrativa inflytandet. Men i detta afseende erbjöd de "scrutin de liste" ännu större favor. Under kejsardömet var det arrondissementvalens som öppnade lagstiftande korpsens dörrar för flere oppositionsmedlemmar, medan "scrutin de liste" höll dem aflägsnade derifrån.

Om "scrutin de liste" användes under restaurationen, så bör dervid ihågkommas, att valkorpsen vid denna tid omfattade endast 80,000 valmän, hvarför någon analogi ej förefinnes emellan begge styrelsesätten.

Man hade sagt, att "scrutin de liste" skapat de väsentligt konservativa församlingarna af år 1848, 1849 och 1871. Men det var icke detta valsett, utan farhågan för revolutionära ideer, som dessa församlingar hade att tacka för sin uppkomst. Under närvarande omständigheter hade "scrutin de liste" karakteren af ett plebiscit, komprometterande för bibehållandet af våra institutioner, och särskildt för republikens president och hans konstitutionella magt. Derför förkastade till, detta valsett utan inkränkningar och förmedlingar. (Bifall till höger.)

Vi spara fortsättningen på debatten till närmast.

Prinsen af Wales uti Indien.

En korr. från Bombay af den 7 nov. skildrar tillrustningar för prinsens af Wales emottagande och hans slutliga ankomst sålunda:

Sedan trenne veckor har man sett i Bombay församla sig en mängd af infödda radjahs och furstar, sådan man hittills sannolikt aldrig sett i Vestra Indien. Mera än 40 chefer af alla grader hafva anländt hit för att emottaga prinsens af Wales och ständigt kanonsalut angifver att den ene eller andre af dem gör eller emottager officiella besök. De mest framstående bland främlingarne äro den unge guicowaren och maharadjahan af Mysore; dernäst komma Sir Salan Jung och det folje af adlingar från Hyderabad, som afsändts för att representera Nizam; vidare en hop småfurstar, hvilkas namn och titlar, om jag undantager maharadjahs af Kolapore och Oodeypore, knapt äro kända utom Indien. Hvarje chef medför en eskort, som varierar ifrån 1,500 man, som åtfölja guicowaren, till de 4 å 5 obehäpnade, som eskortera de simplaste serdarnerna från Dekan. Vid hvarje gatuhörn möter någon pompöst klädd och i juveler höljd potentats åkdon, eskorterad af en afdelning ryttare i bättre eller sämre ordning. Vissa radjahs livfakter kunna i ekipering och disciplin mäta sig med det infödda kavalleriet, medan andra åter äro sorgliga att åse. Guicowarens bergsbor, Mulhar-Raos favoritorps samt de guld- och silfvergevär, för hvilka denne monark utgaf så enorma summor, utgöra kanske det egenodligaste i denna militära ståt.

I afvaktan på prinsens ankomst synas de europeiska magasinerna hafva utöfvat stor dragningskraft på radjahs. Någre bland de intelligentaste visa äfven intresse för åtskilliga offentliga inrättningar och de i hamnen liggande krigsskeppen. Salan Jung, som besökte ett dylikt, blef högst förjust af allt och särskildt af den elektriska apparen, med hvars tillhjälp man afsköt en hel bredd på en gång.

Vice konungen och hans svit hafva anländt och blifvit högst entusiastiskt emottagna af de infödda. De tre följande dagarne upptogs för vicekonungen af att emottaga och afläga besök hos de infödda furstarne. Den inkränkta tiden tvang dervid honom att uppsöka i deras residens endast de förmästa bland dem, de som ega rätt till en salut af minst 17 kanonskott. De öfrige inbjödos att infinna sig å regerings sekreatariat på bestämda timmar och infördes då en hvar i sitt skilda rum, der de emottogs vicekonungens besök, en formalitet som till en början väckte deras missnöje.

Bombay den 8 nov. I dag kl. 4 på eft. m. anlände "Serapis" med prinsens af Wales ombord. Ett tåg af talrika amiraler och kommodorer vid flottan i deras slupar bildade sig bakom den kungl. slupen. Salvor afskötos af eskadern och strandbatterierna. Alla fartyg i hamnen flaggade och manade rå. Det var ett högst imponerande skådespel.

Prinsen af Wales, som bar fältmarskalks uniform, emottogs vid landstigningsbryggan af guvernören i Bombay, överbefälhavaren lord Napier, förste domaren i Bombay och andre civile och militära embetsmän. 70 infödda furstar, chefer och serdarn i sina lysande orientalska kostymer voro likaledes närvarande. En välkomadress från municipalitetet i Bombay öfverlämnades och prinsens svarade kort derpå. Ett lysande tåg bildade sig nu och vände sig långsamt till regeringspalatset. Trupperna kantade gatorna ända till den infödda staden, der vägen hölls fri af polisen. Prinsens emottagande från folkets sida var lika hjertligt som vördnadsfullt. Den största entusiasm uttalade sig längs vägen; en tät folkhop af alla klasser upptog gatorna och de närmaste husen. Man uppskattar till 200,000 endast de personer, som kommit från Mofussil.

I den stor prinsens närmede sig vissa punkter, ökade sig entusiasmen och hopen omfång åkdonen, hänyrkt af europeernes entusiasm. Hela staden var präktigt dekorerad med 8 triumfbågar på den väg, tåget passerade.

I afton skall det blifva stor emottagning hos prinsens i regeringspalatset. För att fira besöket, äro affärerna i allmänhet uppskjutna till den 15 dennes. Parserna uppsände den 6 dennes böner i sitt eldtempel för prinsens lyckliga ankomst och afresa.

Jag utber mig att i nyss anförda syfte få fasta uppmärksamheten vid ett par omständigheter vid tillverkningen af sjömalms tackjerna, som påkallar rättelse. Den ena är, att sjö- och myrsmalmer vanligen uppsättas på masugnen orostade, ofta ej ens torkade, hvaraf följden är en onödigt stor kolåtgång samt störningar i masugnsången, omständigheter som menligt inverka, dels på omkostnaderna vid tackjernas framställande och dels äfven på dess kvalitet. Detta förhållande torde väl öfverallt varit insedt, men man har hittills icke känt något fullt ändamålsenligt sätt att verkställa deras rostning. I seaktugu låter det sig nemligen icke göra, emedan de

till mull sönderfallande sjömalmerna snart skulle hälla allt drag, och den af gammalt brukliga metoden att bröna dem på hull är ej heller att förorda, enär den lemna en högt ojemn produkt, i det att den närmast vedent liggande malmen ofta blir rusbränd under det att det öfversta lagret knappast hinner blifva torrt, hvarförutom sättet äfven är förenadt med stor åtgång af både arbete och brännmaterial.

Denna ofullkomlighet i processen för sjömalms tillgodogörande kan nämligen afhjelpas genom införande af en af K. Moser i Stejermark upfunnen konstruktion af rostug, egentligen afsedd för jernspatmalmer, men hvilken äfven lämpar sig utmärkt väl för sjö- och myrsmalms rostning. Denna ug, som eldas med masugns gas, kan, der utrymmet sådant medgifver, uppföras å sjelfva masugnskransen, men borde för vinnande af större bekvämlighet hellre anläggas utom hyttan. Jag har å en bilagd tabell afseendat ugnen, men derhvid jag ansett befrämmande för här afsedda ändamål. Dessa bestå dels deri, att jag försett rostugnen med en ordentlig skorsten och spjell samt utfört ugnshalfvet ända till skorstenen för att befördra ett starkare drag, som likväl förmedlet spjellet kan regleras, och för att derigenom kunna leda ner masugns gasen till större djup under gasuttaget, dels deri att jag anbragt trenne matareträtter å sjelfva skorstenen och för större varaktighets skull omgifvit ugnen med beklädnadshällar af tackjerna. Närmare beskrifning öfver ritningen är bifogad tabellen.

En annan omständighet åter af lika menligt inflytande på nämnda tackjerna-tillverkning, men hvilken man sannolikt på de flesta ställen förbiset, är, att sjö- och myrsmalmer utan någon sortering nedsmältas med hvarandra, utan att man om deras sammansättning och egenheter känner annat än möjligen deras olika halter af jern. Dessa malmers egenheter att vara lätt reducibla och lättmalta göra, att deraf i sjelfva masugnsången några märkbara olägenheter icke förspörjas, men de framträda så mycket tydligare, då det vunnna tackjernet sedermera skall underkastas vidare förädling. En sådan behandling af sjö- och myrsmalmer är därför ett fel, som till jernhandlingens fromma tarfarv ett snart afhjelpande. Ty, ehuru sjö- och myrsmalmer i allmänhet hafva det rykte om sig att vara fosforhaltiga och att derför gifva ett kallbräckt jern, så förekommer ibland dem dock många, som endast innehålla spår af denna oart, eller så litet, att den med utvidens förbättrade metoder i tillverkningen icke utgör något hinder för framställandet af ett fullt svarsgodt tackjerna. Dessutom förekomma äfven sjömalmer af så stor manganhalt, att de i masugnen betinga uppkomsten af epogeljern. Allt sådant bör naturligtvis noga beaktas och dessa malmers kemiska sammansättning på det sorgfälligaste studeras, på det hvarje malmsort må blifva använd i riktig beskiökning till det ändamål hvar till den bäst lämpar sig; och kunna vi en gång vara försäkrade om att alltid erhålla mellanprodukter af vissa bestämde egenheter från en och samma hytta, så vore dermed ett svårt hinder undanrjätt för en på högre jernförädling grundad inhemsk industri.

Att bruksegare kunna få malmer och hyttprodukter analytiskt undersökta å bergskontoret emot ersättning enligt den taxa, som finnes vidfogad Eders Kejsarliga Majestäts Nädiga Reglemente för Bergsstyrelsen den 3 oktober 1871, torde här böra omnämnas.

Af de berättelser, som blifvit inlemnade af t. f. bergmästaren öfver guidvaskerierna framgår, att produktionen af bergshandlingen i landet för år 1873 varit som följer:

A. Malmer.

Under året har vunnits: 1,356,540 centner jernmalmer, 1,760 centner kopparmalmer, 26,928 centner zinkmalmer, 354 centner blyhaltig zinkmalm, 2,283 centner tennmalm, 644 centner blyglans och 2,604 centner svafvelkis.

IV. Tackjerna.

Under året hafva 21 masugnar varit i gångsatta emot 17 år 1872, af hvilka två föregått endast utländska bergmalmer, fyra både in- och utländska bergmalmer i blandning med hvarandra, tvänne inländska berg- och sjömalmer sammablandade och resten eller tretton masugnar uteslutande inländska sjö- och myrsmalmer.

Blåsningstidens sammanlagd längd har utgjort 4,247 dygn, eller 754 dygn mera än året föregående. Tillverkningens belopp har uppgått till 573,308 centner, utvisande en tillökning emot år 1872 af 116,696 centner. Härtill hafva förbrukats 346,180 centner utländska bergmalmer, 20,520

Gold i plantar

30,074 gram	3,30 mark
441 centner	102,501
50 " "	41,013
199 " "	6,950
139 " "	4,586,464
173 " "	4,087,367
173 " "	79,903
11,928 " "	248,386
11,240 " "	281,000
Summa mark	10,912,907

Da ifrån denna summa sträfs för stångjerna- och spik tillverkningen samt för manufaktur anvandats: 431,298 centner tackjerna å 8 19,702 " harkjerna å 6 19,078 " harkjerna å 17

Så utgör skostoden mark 6,584,105

Politiska nyheter.

Debatten om valfrågan.

Senaste post redogör för början af debatten om "scrutin de liste" i franska nationalförsamlingens session den 10 nov. Hithörande § i vallagsförslaget hade följande lydelse:

§ 14. Hvarje departement väljer lika många deputerade som det innehåller en eller flere gånger 70,000 innevänare, utan att något departement kan reduceras till ett antal deputerade, underlåtet d-t antal arrondissement det innehåller. Hvarje bräckt af mera än 35,000 innevänare räknas för 70,000.

Valet eger rum förmedelst "scrutin de liste" departementsvis. Hvarje departement, som utser mindre än 10 deputerade, bildar ett skildt valdistrikt. Lagen upprättar i departementen med flere än 10 deputerade flere valdistrikt.

Antonin Lefèvre Pontalis, som först har ordet, föreslår härtill följande emendement, som senare godkänds af församlingen:

"Medlemmarne i deputeradekamraren väljas genom individualt arrondissement, hvars befolkning öfverstiger 100,000 innevänare, nämner derutöfver en deputerad för hvarje hundratusental eller bräkdal deraf. Arrondissementen delas i detta fall i valdistrikt, hvilka lista annexeras till den närvarande lagen och kan modifieras endast genom en special lag".

Tal. utlägger de företräden, som valen arrondissementvis enligt hans åsigt ega framför "scrutin de liste", hvilken ofta förelägger valmännen namn, som för dem äro helt okända.

Efter att hafva ställt sitt emendement under regeringens hägn, söker tal. bevisa att "scrutin de liste" föreslås alltsedan 1871. 1873 var det redan mindre godt än år 1871, och 1875 var det långt värre än 1873. En af "scrutin de listes" olägenheter var att gifva åt landet en församling, som frestades att tro sig vara suverän i likhet med den närvarande för samlingen; med arrondissementvals behöfde man ej frukta för denna fara. En annan dess olägenhet var att förfalska de nya institutionernas verkningar. Dessutom gynnade det alltför mycket individens äregrighet.

Detta var icke allt. "Scrutin de liste" gjorde af valmannen en soldat, lydade sina chefer, och undertryckte härmed valens frihet och deras uppriktighet. Med detta valsett var

det valkomitén som valde, medan den enskilde valmannen var nödgad att rösta på en förut uppgjord lista. På sådant sätt förfalskades allmänna rösträtten och valet blef endast ett jonglerikonststycke (Rörelse).

Tal. åberopar i detta afseende Laboulayes och Laboulayes vittnesbörd. Han befarade ytterligare, att "scrutin de liste" skulle göra valmannen likgiltig, då han ofta icke känner de förelagna kandidaterna.

Anhängarne af "scrutin de liste", insinuerade, att arrondissementvalsvalens gynnade valbestiökning och administrativ påtryckning, samt sökte förringa valets politiska karakter. Dessa fördomar höllo dock icke streck vid en närmare granskning. Den skenbarast allvarligaste var den om missbruk af det administrativa inflytandet. Men i detta afseende erbjöd de "scrutin de liste" ännu större favor. Under kejsardömet var det arrondissementvalens som öppnade lagstiftande korpsens dörrar för flere oppositionsmedlemmar, medan "scrutin de liste" höll dem aflägsnade derifrån.

Om "scrutin de liste" användes under restaurationen, så bör dervid ihågkommas, att valkorpsen vid denna tid omfattade endast 80,000 valmän, hvarför någon analogi ej förefinnes emellan begge styrelsesätten.

Man hade sagt, att "scrutin de liste" skapat de väsentligt konservativa församlingarna af år 1848, 1849 och 1871. Men det var icke detta valsett, utan farhågan för revolutionära ideer, som dessa församlingar hade att tacka för sin uppkomst. Under närvarande omständigheter hade "scrutin de liste" karakteren af ett plebiscit, komprometterande för bibehållandet af våra institutioner, och särskildt för republikens president och hans konstitutionella magt. Derför förkastade till, detta valsett utan inkränkningar och förmedlingar. (Bifall till höger.)

Vi spara fortsättningen på debatten till närmast.

Prinsen af Wales uti Indien.

En korr. från Bombay af den 7 nov. skildrar tillrustningar för prinsens af Wales emottagande och hans slutliga ankomst sålunda:

Sedan trenne veckor har man sett i Bombay församla sig en mängd af infödda radjahs och furstar, sådan man hittills sannolikt aldrig sett i Vestra Indien. Mera än 40 chefer af alla grader hafva anländt hit för att emottaga prinsens af Wales och ständigt kanonsalut angifver att den ene eller andre af dem gör eller emottager officiella besök. De mest framstående bland främlingarne äro den unge guicowaren och maharadjahan af Mysore; dernäst komma Sir Salan Jung och det folje af adlingar från Hyderabad, som afsändts för att representera Nizam; vidare en hop småfurstar, hvilkas namn och titlar, om jag undantager maharadjahs af Kolapore och Oodeypore, knapt äro kända utom Indien. Hvarje chef medför en eskort, som varierar ifrån 1,500 man, som åtfölja guicowaren, till de 4 å 5 obehäpnade, som eskortera de simplaste serdarnerna från Dekan. Vid hvarje gatuhörn möter någon pompöst klädd och i juveler höljd potentats åkdon, eskorterad af en afdelning ryttare i bättre eller sämre ordning. Vissa radjahs livfakter kunna i ekipering och disciplin mäta sig med det infödda kavalleriet, medan andra åter äro sorgliga att åse. Guicowarens bergsbor, Mulhar-Raos favoritorps samt de guld- och silfvergevär, för hvilka denne monark utgaf så enorma summor, utgöra kanske det egenodligaste i denna militära ståt.

I afvaktan på prinsens ankomst synas de europeiska magasinerna hafva utöfvat stor dragningskraft på radjahs. Någre bland de intelligentaste visa äfven intresse för åtskilliga offentliga inrättningar och de i hamnen liggande krigsskeppen. Salan Jung, som besökte ett dylikt, blef högst förjust af allt och särskildt af den elektriska apparen, med hvars tillhjälp man afsköt en hel bredd på en gång.

Vice konungen och hans svit hafva anländt och blifvit högst entusiastiskt emottagna af de infödda. De tre följande dagarne upptogs för vicekonungen af att emottaga och afläga besök hos de infödda furstarne. Den inkränkta tiden tvang dervid honom att uppsöka i deras residens endast de förmästa bland dem, de som ega rätt till en salut af minst 17 kanonskott. De öfrige inbjödos att infinna sig å regerings sekreatariat på bestämda timmar och infördes då en hvar i sitt skilda rum, der de emottogs vicekonungens besök, en formalitet som till en början väckte deras missnöje.

Bombay den 8 nov. I dag kl. 4 på eft. m. anlände "Serapis" med prinsens af Wales ombord. Ett tåg af talrika amiraler och kommodorer vid flottan i deras slupar bildade sig bakom den kungl. slupen. Salvor afskötos af eskadern och strandbatterierna. Alla fartyg i hamnen flaggade och manade rå. Det var ett högst imponerande skådespel.

Prinsen af Wales, som bar fältmarskalks uniform, emottogs vid landstigningsbryggan af guvernören i Bombay, överbefälhavaren lord Napier, förste domaren i Bombay och andre civile och militära embetsmän. 70 infödda furstar, chefer och serdarn i sina lysande orientalska kostymer voro likaledes närvarande. En välkomadress från municipalitetet i Bombay öfverlämnades och prinsens svarade kort derpå. Ett lysande tåg bildade sig nu och vände sig långsamt till regeringspalatset. Trupperna kantade gatorna ända till den infödda staden, der vägen hölls fri af polisen. Prinsens emottagande från folkets sida var lika hjertligt som vördnadsfullt. Den största entusiasm uttalade sig längs vägen; en tät folkhop af alla klasser upptog gatorna och de närmaste husen. Man uppskattar till 200,000 endast de personer, som kommit från Mofussil.

I den stor prinsens närmede sig vissa punkter, ökade sig entusiasmen och hopen omfång åkdonen, hänyrkt af europeernes entusiasm. Hela staden var präktigt dekorerad med 8 triumfbågar på den väg, tåget passerade.

I afton skall det blifva stor emottagning hos prinsens i regeringspalatset

V. Eklund och O. W. Segerstam, doktor O. M. Nordström, kyrkoherden N. G. Arppe samt prostarne O. F. Hofdahl och J. J. Rahm enhvar 2, samt kapellane K. H. Strandman, missionspastor K. G. Totterman, kyrkoherdarne B. K. Sarlin, J. Hertz och P. Brunon, lektorn N. Järvinen samt prostarne G. W. Jäderholm, J. Granholm, K. K. Steinius och K. J. G. Sirelius enhvar 1 röst.

I Wiborgs prosteri hafva enl. O. F. rösterna fallit på följande premär: A. J. Hornborg 14, J. K. Lampén 13, A. P. Granfelt 10, J. A. Lindelöf 9, A. F. Borenus 9, A. W. Lyra 9, J. M. Heekzell 9, O. M. Nordström 7, C. W. Enokell 6, J. J. Lindeqvist 6, F. W. Fredriksson 5, M. Forsten 4, G. M. Wæberberg 3, W. Johansson 3, K. J. G. Sirelius 3, E. V. Pettersson 2, Joh. Hertz 2, K. Steinius 2, W. Carlsson, K. Wilén, J. Wittika, W. Relander, O. H. Cleve, A. E. Berner, J. E. Ahlgren, E. J. Liljenstrand, K. G. Dahlgren och O. F. Hofdahl, som alla erhållit en röst.

Vid valet i Wilmanstrands prosteri utföllo de flesta rösterna sålunda, att prof. A. Granfelt, doktorn A. Hornborg och kontraktsprosten M. Haackzell erhöles i hvar 10 röst, doktor K. Lampén 8, samt prostarne Berner och Sarlin hvar 6 röst. Öfriga röstertillföll: prosten Alex. Ferd. Borenus 5, theologie lekt. O. U. Cleve 5, kyrkoherden N. G. Arppe 5, lektorn, kyrkoh. J. W. Johansson 4, kyrkoh. F. W. Fredriksson 4, kyrkoh. W. Karlsson 4, t. f. kontraktspr. J. J. Rahm 3, kapellane A. W. Lyra 3, kontraktspr. C. W. Enokell 2, kyrkoh. J. Hertz 2, kapellane K. U. Strandman 2, fältprosten K. J. G. Sirelius 2, pastor E. V. Eklund 2, jemte stänkröster åt ett stort antal. Summa 108 röster af 12 väljande.

I Kronborgs kontrakt utföll åter valet sålunda, att prof. A. F. Granfelt erhöill 10, dr. Hornborg 10, kapell. A. W. Lyra 9, dr. Lampén 8, pastor Fredriksson (i Sibbo) 7, pastor Haackzell 5, dr. Lindelöf, 5, pr. Sarlin (Wälkeala) 4, pastor Johansson (Jokkas) 3, pr. Berner 3 och pastor Hertz 3 röster. Dessutom erhöillo några få andra enhvar en röst.

Stiftsnyheter. (Kuopio). Att anskåts: kapellanstjerner i E-nonteki, Kolari, Revolehti, Turtola, Merijärvi, Rautavaara och Jokijärvi samt kyrkoherdetjensten i Utejoki och kateketbefattningen i Utejoki och Enare, 90 dd. från den 11 dennes. På förslag till kapellanstjerner i Polvijärvi är uppförd äresökanden, vice pastorpredikanten i Säresalmi, vice pastorn Gustaf Meklin.

Vid val af lekmanmansband utsågs den 11 landthandlaren Adam Saarelainen, från Savitaipal socken, med 3 röster. (Ö. F.)

K. Wiborgs höfrätt har den 11 innevarande november till aukultant anlagt aukultanten under K. Åbo höfrätt A. Nordström. Den 8 november har höfrätten beviljat häradsförordningen i Idensalmi domsaga F. W. Hjelmman tjänstledighet på en månad, från och med den 30 dennes, samt till hans vika rie under tiden förordnad vicehärads höfdingen M. Lagerstam.

Den 12 november förordnades höfrättsaukultanten A. Nordström att verkställa innevarande års höst-ting i Korpielkä kapells och Suojärvi sockens två särskilda tingelag af Salmis domsaga. (Ö. F.)

Imbrottstöld i Wiborg begicks i söndags kl. mellan 1 och 2 middagen i Östra Finlands tryckeri-lokal, efter hvad alla bevis gifva vid handen, af en ung gosse, som nyligen blifvit upptagen till springpojke för tryckeriet. Ökta till alla spningar har man än ej lyckats gripa den unga brottslingen, som att döma af det sätt hvar på han utförde sin bragd, föga var en nybörjare i yrket. Sedan han genom att försigtigt in-

trycka en ruta med ett papper försatt med tryckskrifta inpraktiserat sig till kontorslokaler, upbrött han med en mejsel låset till en bordslåda, der han sett att tidtals pennor förvarades. Skörden utgjorde ungefär 130 mark.

Några timmar efter dådet, som omedelbart upptäcktes, skall en gosse hafva sett honom i nya kläder styrta kosan öfver Åbobra. (Ö. F.)

Utlestning af stadsfullmäktige i Kuopio försiggick d. 28 oktober. Dervid blefvo, enligt ortens blad, följande 7 personer utlotade att med ingången af nästkommande år från stadsfullmäktigskapet afgå, nämligen kyrkoherden A. F. Granit, handlanden C. G. Grönholm, lektorn A. Helander, skräddaren J. Jaubainen, häradsskrifvaren C. A. Malmberg, handlanden W. Mol-dakoff och lektorn E. Wiater.

Ett hundraårigt ärendeslag af Kuopio stads grundläggning inträffar i dag och firas i Kuopio i en festmåltid och musik i societets-huset.

En svensk tidning lærer, enligt Karj., vara påtänkt att utgifvas i Kuopio. Säsom redaktör för det nya bladet nämnes magister A. Andelin.

Grym misshandel. Från Ilomants socken berättas i tidningen Karjalatar följande: Lördagen den 30 sistlidne oktober hade gårdsägaren Jakob Heinonen begifvit sig till en i närheten af gården belägen potatiskällare, för att afhemta rofvor och kålblast till foder åt kreaturen. Då hans hustru, som förgäfves vänt på hans återkomst, begaf sig till stället för att söka sin man, var han försvunnen och blod syntes i källaren och dess närhet. Förgäfves eftersöktes den försvunne därefter af kronobetjeningen och tillkallade grannar, till dess man efter två och ett halft dygns letande fann honom i en hölada på omkring en half versts afstånd från gården. Han var öfvertäckt med ett famntjockt lager af hö, illa misshandlad och med händerna fastbundna vid fötterna. I hans mun var en höttapp så hårdt instucken, att man endast med möda kunde uttaga densamma. Det märkvärdigaste är likväl, att man- uen trots denna misshandel ännu be-fann sig vid lif. — För dådet har en delegare i gården Johan Jormanainen tagits i förvar; saken skall företagas till behandling vid snart börjande härads-ting på orten.

Neptun, Kontinental-Wasserwerk - Aktien-Gesellschaft. Angående detta äfven har på orten kända och opererande aktiesällskapet affärsställning läse i Nordd. Allg. Zeitung och Berliner Tageblatt för den 10 dennes följande notis: "Kontinental-Wasserwerks-aktiesällskapet Neptun, hade lördagen den 6 dennes med sina fordrings-ägare ett sammanträde, vid hvilket omkring 55 procent af fordringarna till ett belopp af 163,000 thaler voro representerade. För de ännu för-handterande skulderna till ett be-lopp af cirka 300,000 thaler — e-mot 650,000 thaler den 1 juli 1874 — finnes full godtgörelse att tillgå, utan att nödgas skrida till försäljning af de till 325,000 thaler taxerade fastigheterna. — Förslöjningen af vattenledningen i Helsingfors lemnar fordringsägarene en dividend af 60 procent, och komma de återåt-ende 40 procenterna att betäckas genom prioritetsobligationer, amortiserbara inom tio år, hvilka säker-ställas genom hypotekinteckning. Då fastigheterna endast äro betun-gade med 180,000 thaler, är taxa-ringvärdet tillräckligt, att betäcka äfven inteckningen för de prioritera-de obligationerna. Fordringsägarene gillade nästan enstämmigt förslaget till reglerad af bolagets skulder. Man måste likväl invänta huruvida äfven de vil sammanträdet icke re-precenterade fordringsägarene förena

sig i de fattade besluten, såvida en-dast då full tillfredsställelse och bolagets upprätthållande torde vara möjliga att åstadkomma".

(F. A. T.)
Vid stadsfullmäktiges sammanträde i går föredrogs till först det af ett stadsfullmäktiges sär-skildra utteckt afgifna betänkande an-gående anordnandet af bränvinsförsäljningen i denna stad, hvilket be-tänkande finnes intaget i n:o 310 af detta blad.

Efter en tre timmar lång diskus-sion godkändes med 24 röster emot 17 utskottets förslag att i utskänk-ningsskattelaget i denna stad bevilja uteslutande rättighet att utminu-tera bränvin. Betänkandet som der-efter i detalj genomgicks antogs till alla delar, dock med ett af hr Heim-berger föreslaget tillägg att utskänk-ningsskattelaget icke skulle få sälja bränvin färdigt ifyllt på buteljer, utan endast från fat i af köparen medbestämda käril.

Af öfrige på föredragningslistan förekommande ärenden medhans i anseende till den långt framskridna tiden endast ett, nämligen angående restauratören P. G. Nymarks an-hållan att få arrendekontraktet i vil-lan Hesperia förlängd och beslöto stadsfullmäktige i enlighet med be-beredningsutskottets förslag att en för-längning af arrendekontraktet på 15 år skulle beviljas, dock med vilkor att arrendet, som nu utgjorde 4,500 mark från och med år 1883 skulle förhöjas med 25 %, att arrendatorn från och med den 1 juni 1876 skul-le skyldiggöras att bekosta under-hållet af bygginge till väggar, golf, tak och eldstäder, samt att han skul-le underkasta sig de syner som rö-rande stadens fastigheter kunna fö-reskrifvas.

Sammanträdet som sjournerades till torsdagsaftniddag, afslöts föret kl. 10 e. m.

Ett groft öfvervåld af militär har egt rum härstädes, eg-nadt att påkalla den strängaste räfet. Händelsen, sådan den hittills är känd, är följande.

Sistlidne söndag, omkring kl. 5 e. m., skall en kaptenlöjtnant Kitkin, chef för ett af matroskompanierna vid Sveaborgs hamnstyrelse, hafva i egen person, jemte fem man infunnet sig i villan Humleberg i närheten af vägen utåt Mejians, och der något slags utvärdehusrörelse lærer bedrifvas, samt hafva trängt in i rummen och derstädes anställt en formlig hus-visitiation, under påståendet att man eftersökte kompaniets fältväbel, som skulle befinna sig i villan. Oktadt gifven försäkran, att någon sådan person ej fanns i stället, hade huse-t dock blifvit genomskädd. Då den sök-te icke heller anträffades, hade man sålignat sig. Men ungefär kl. 7 e. m. förmäles ett militärkommando, be-stående af 19 med sablar beväpnade matroser, anförde af en underofficer, hafva kommit och cornerat huset; poster hade blifvit utställda kring hela villan och underofficeren hade anordnat manskapet i ordentliga af-lösningsskift, hvarefter ingen per-son släpptes till eller från stället. Innevånarne i villan skola försökt sända en tjänsteflicka till staden för att hos polisen anmäla om förhållan-det, men hon skall af cerneringsman-skapet hafva blifvit drifven tillbaka med hugg och slag. Belägrarene lä-ra hafva förklarar, att deras fältvä-bel måste finnas i stället eller dess närhet, antingen levande eller död, och de skulle icke afstå från sin cernering, innan de fått reda på ho-nom eller hans lik. Situationen fort-for på detta sätt i många och långa timmar, ända till efter midnatt, då inemot kl. 1 tvänne civile personer anländt till stället i afsigt att komma in i villan. Då belägringsmanskapet hindrade dem derifrån skall någon ord-vexling hafva uppkommit, dervid en af manskapet påstås hafva dragit

blant samt hafva tillfogat den ena af de tillfästeskornne ett hugg öfver handlofven. Genom dessa personers försorg blef sa-ken slutligen bekant i närmaste polievaktkontor, då en poliskonsta-pel jemte två poliser skola skyndat ut till Humleberg och lyckats för-må soldaternes förma, att indraga de utställda posterna och att med ett manskap draga hädan, efter att på detta sätt hafva hållit ett hus militärt öfverringadt under en tid af 7 till 8 timmar.

Till råga på historien förtjenar nämnas, att den eftersökte och så-som dödad ansedde fältväbeln några timmar senare skall hafva återvärdt från sin långa sjelfstagna permission samt att mannen alls icke lærer ha besökt Humleberg.

En så grof hängång och ett så-dant misbruk af den militära styr-kan är naturligtvis redan officiell-terapporterad till vederbörande ort, och en officiell poliundersökning om saken skall inom de närmaste da-garne vidtagas.

Senatsprutans. Den nya ångspruta, som blifvit inköpt af Kejs. senaten, skall enligt fattadt beslut komma att öfverlemnas till härvä-rande braudverk, med vilkor att den underhålls af braudverket och för-varas i närheten af senatshuset samt vid förekommande brandolycka före-trädesvis användes till skydd för se-natshuset. — Brandverket lærer väl sannolikt komma att för sin del öf-verlemnas värden och serveringen af denna spruta åt den frivilliga brand-korpsen, hvars redskaplidor, som be-kant är i Nikolaikyrkans östra pa-viljong, just intill senatshuset.

Suomen Kuvalehti n:o 70 utkommer i dag och innehåller: De ostadiga holmarne (poem); På Re-ringeländet (forts.); Bruksägaren A. Ahlström (m. porträtt); Ostjakerne (m. illustr.); En nyländsk bondgård (m. illustr.).

Till president i Konse-ljen för Weiga-Kama-kom-mersbanken i St Petersburg är hr Lamansky, president i riksbanken, enhälligt utsedd. "St. Pe-tereb. Wädöm." erfar, att hr Lamansky med finansministrans samtycke skulle antagit denna plats.

Om den Cervinska betäl-nings-inställelsen i Stock-holm skrives i Nya Dagl. Alleh. bland annat följande: "Man beklagar förtredsvis de oprior-terade fordringsägarene, som af förtro-ende till hr Cervins praktiska, om och icke hög-financiella, affärsförmåga samt hans af ingen bestridda redbarhet i alla sina affärsförhållanden hos honom insatt sina större eller mindre kapital, och man hyser ett deltagande större än vanligt för en person, hvilken sett sitt tjugufemåriga arbete, som obestriddt varit till gagn för det allmänna, på samma gång han hoppades, det skulle blifva fruktbringande för honom sjelf, upplösa sig i det resul-tat, som vi nu känna.

Man har beskytt hr Cervin att se all-ting i för ljusa färger eller att vara hvad man kallar litet för mycket optimist och ej i stånd att med den egentliga financie-rens skarpsinne beräkna svårigheterna, som kunna ställa sig i vägen för förhoppningarnas uppfyllelse. Vi äro böjde att tro, att denna beskylning ej saknar grund, men i andra sidsan fråga vi: hvad har i verlden utträttats stort och varaktigt godt annat än genom personer, som varit en smula optimister, ja, till och med fan-taster i den kloka hvardaglighetens ögon? En sjöman, som går i lugnvatten och föl-jer kusten, riskerar mindre än den, som brottas med vågorna på det upprörda hafvet, men det skulle dock stå illa till med världens angelägenheter, om ingen vågade sig ut bland stormarne; hufvud-saken är att hafva väl ordnad ombord för att kunna möta dem. I detta afseende lemnar väl hr Cervins utrustning något öfrigt att önskas, men hans goda vilja och uppsåt förnekas af ingen.

Hr Cervin har i vårt land inledt en så godt som ny affärsbranche: handel med obligationer. Från början voro vi ej denna handel synnerligen bevägne, emedan den betydligt försvårade fastig-hetsägares placering af sina inteckningar. Men sedan genom flere åtgärder, hypo-teksförningar, intecknings-garanti-bolag m. m., fastighetsegares intressen blifvit i

betydlig mån tillgodosedda, kunde vi ej förneka nyttan af att en mängd obliga-tioner förutom statens och riksgäldshö-rerets kommo i kurs och erhöles en lät-tad placering, då alla slag af dessa ob-ligationer måste vara ett uttryck af ett arbete mer eller mindre direkt i pro-duktionens och det ekonomiska fram-skridandets tjänst. Men här var hr Cer-vin ute på det stora hafvet. Fram-gången berodde i väsentlig del på att en lugn utveckling af våra ekonomiska för-hållanden finge ostörd fortgå utan alla vindstötta.

Det som inträffat torde ej ännu få an-ses såsom en olycka så stor som den vid första påseendet kan tyckas; det blir den först, om den ej tages med lugn och för-stånd af dem, som i saken äro intresse-rade, så att konkurs blir nödvändig. Äf-ven då kommer till följd af den Cervin-ska affärens egna beskaffenhet visserligen icke handelsverlden, der allt nu går sin jemna gång, ehuru med en reserverad hållning, att deraf få annan känning än den, som kan bli en följd af att en och annan kan bli urståndsat att fullgöra sina likvider, men om de för skulderna, hvilkas belopp vi ännu ej kunna bestämt uppgifva, men som lära öferskjutas af tillgångarna med 1/2, million, deponerade hypoteken till ett belopp af omkring 8 millioner i obligationer och aktier i jern-vägsföretag måste försäljas genom tvångs-auktion, så uppstår icke allena för for-dringsägarene faran af betydliga förluster, som genom en administration, hvarom lyckligtvis nu öfverläggningar pågå, må-hända kunna undvikas, utan måste vär-kan af en sådan försäljning på en gång af en så stor massa obligationer och aktier ej annat än blifva högst ofördelaktigt genom att nedtrycka deras värde i all-mänhet, med alla olägenheter, som der-af kunna följa. Deremot synes sållan en affär varit mera lämpad för en afveckling i godo än just denna. Banker, kassar, allmänna verk och inrättningar, som innehafva största delen af tillgångarna som hypotek, kunna lättare än enskilde med-gifva anstånd med förfallna förbindelsers infösende, så att en administration må kunna få rymlig tid att realisera till-gångarna på fördelaktigast sätt, hvari-genom förluster för de oprioriterade möj-ligen kunna undvikas, på samma gång stora förluster för en mängd små kapita-lister, som i obligationer nedlagt sina kapital, kunna undvikas.

Hr Cervins hufvudsakliga affär har, såsom ofvan sades, varit handel med ob-ligationer. Dels med och dels genom ho-nom har sedan 1854 afslutats lån å till-sammans nära 23 miljoner kronor. Dessutom har hr Cervin till sammans med diverse banker och penninginstitut afslutat lån till åtskilliga företag, uppgå-ende till 54,950,000 kronor. Hr Cervin lär nu innehafva jernvägs-obligationer för omkring 8 millioner kro-nor.

Word föröfvadt af finnar. Från Sundsvall skrives den 6 nov.: Åter har ett bemskt nord föröfvats inom vä-ra bygder, och äfven denna gång äro ger-niesmännen finnar. Skådeplatsen för dådet var ett lyckligt hem i den inom Stöde socken belägna Edsta by, och of-fret för detsamma, hufvaden sjelf, en stilla och fridsam man. Natten till sönda-gen den 31 oktober, sedan husets folk re-dan gått till hvila, ljöd plötsligt slag på dörren till manzårdsbyggnaden. Ställets ägare, bonden Matts Åsberg och hans hustru, vaknade dervit, och under för-modan att det var deras till hemmet å-terkommande tvänne söner, som bultade, stego de upp för att släppa dem in. Då dörren öppnades, erhöill Åsberg, samti-digt som hans öra nåddes af utropet: "här ska' ni få se på vargarne". ett knif-hugg i pannan och ett yxhugg tvärs öf-ver ansigtet. Sanslös och blödande dig-nade den arme mannen ned på golfvet. Genom hustruns rop på hjälp kom tjentefolket genast i rörelse. Bud sändes till länsmän A. J. Norén, och med ledning af den omständigheten, att man tyckt sig på rösten igenkänna den per-son, som yttrade de ofvan anförda orden, anställdes efterspaningar, med den påföljd, att tvänne bröder, Anders Johan Hen-riksson och Carl Henriksson från Musta-saari socken, Wasa län, blefvo häktade såsom skäligen misstänkta att hafva för-öfvat den grymma handlingen. Till följd af den Åsberg öfverrägnas misshandling afled han för tiden tisdag kl. 10 på aft-nen. Han var född 1826 och efterlemnar enka och sex barn. På lördagsaftonen hade bröderna Henriksson på ett ställe inom socknen varit tillsammans med en person vid namn Nils Olof Svensson, svä-ger till Mats Åsberg och boende hos den-ne. Vid tillfället hade de gemensamt in-tagit förtäring, hvarefter oenighet upp-stått mellan finnarne och Svensson. Den-ne senare och en arbetare från Blekinge vid namn Johan Svensson beredde sig tillfalle att oförmakt lemna stället, men då de fruktade att finnarne skulle fö-ljja dem, vågade de icke gå hem, utan gömde sig i en skogsbacke. De hade ock goda skäl för sin fruktan, ty det kan med visshet antagas, att de båda finnar-ne begifvit sig till Åsbergs gård i afsigt att tillfoga Nils Olof Svensson och hans

följelagare något ondt, ehuru de, upp-hetsade af vreden och ruset i förening, vid missgerningens utförande tagit miste på person. Bröderna Henriksson, af hvil-ka den ena är född 1849 och den andra 1854, neka till brottet; de hafva dock i slandan på ransaking blifvit insända till balfängelset i Hernösand.

Tidskriften "Förr och Nu". Från Stockholm skrives till G. H. T.: Den af framlidne hr A. L. Norman grundade, illustrerade månadskriften "Förr och Nu," hvil-ken, som bekant, redan länge egt af ett bolag, har genom sitt valda innehåll och sina goda illustrationer lyckats viana en efter våra förhål-landen mycket betydlig spridning. Samma bolag har nyligen af fru Wettergrund (Lea) dels inköpt fö-rägarätten till den illustrerade vec-torkindningen Svalan, dels, i samman-hang dermed, med fru Wettergrund träffat den öfverenskommele, att hon under en längre tid skall odel-ladt egna sina krafter åt bolagets affär. Med Lea torde vidare högt anfatligt komma tidskriften Förr och Nu till godo de flitigaste och bäste medarbetarne i Svalan, en On-ckel Adam m. fl. Slutligen hafva vi ock hört med visshet sägas dels att i tidskriftens redaktion kommer att såsom en verksam deltagare iögr hr Herman Hofberg, dels att Förr och Nu hädanefter bland sina ordinarie medarbetare kommer att få räknas C. H. Rydberg, som lemnat sin be-fattning i Svenska familjesournalen, samt dr. Emil von Qvanter m. fl.

Eldsvåda i Kockumska bolagets fabrik i Malmö. Nat-ten till söndagen den 7 nov. kl. half 11, tillkännagifvo brandsigna-ler, att en omfattande eldsvåda ut-brutit. Elden befanns härja uti Kock-umska bolagets maskinverkstad, bestående af 6 sammanbyggda hus, som tillika med kontor och rit-salar nedbrunno. Nya uppsättningverk-staden med modellsalongen rädda-des genom särdeles vackra släckning. Gjuteriet, nya smedjan och jernvägs-vagnsfabriken äro oberörda af elden. Byggnaderna äro försäkrade i Skånska brandförsäkringsinrättning-ar, verkstadens samtliga maskiner, inventarier och lager i bolagen Skan-dia och Svea för 1,318,000 kr. För-lustsumman är ännu utredd, men uppgår möjligen till fjerdedelen af försäkringsbeloppet. Anledningen till eldens uppkomst är ännu okänd.

Nödsignaler i Jernvägs-kupéer. I en korrespondens från Belgien af den 27 sistlidne oktober till Östgöta Corresp. läses nedan-stående: "Då man litet emellan hör talas om upprörde tilldragelser af hvarjehanda art i jernvägskupéer, kan man icke vara nog tacksam för upptäckten af en lämplig nödsignal, hvilken kan sätta den förordelade parten i tillfälle att undfå hjälp. Öfverlokomotivföaren Wendt i Gört-litz har helt nyligen lyckats åstad-komma en mekanik, hvilken redan anbragts på några vagnar på Ost-banans och i flere afseenden befunt-nits ändamålsenlig. Den resande behöfvar endast draga på ett litet snöre för att få i rörelse en klocka, som slår femtio slag i minuten. Drager man litet hårdare, så affyras genast ett skott, en röd flagga vecklas ut ur sitt bleckomhölje, och samtidigt uppramlar en bengalisk eld. Snöret, som är inne i vagnen, kan aldrig afskåras, ty det är af virkad messingstråd, öfverspunnen med guttaperka. Hela apparaten är särdeles billig; med slagverk ko-star den 120 och utan dylik endast 90 mark. Det vore i sanning skäl, att vederbörande jernvägsstyrelser både här och annorstädes icke dröje de till tillägna sig denna upptäckt, hvarigenom de säkert skulle göra sig mer än en resande förbundna."

Dödsfall. Hr John Sim, chefen för den verldsbekanta trävar-maklarenfirma Churchhill & Sim i London, har på hemresa från Sve-

Huset n:o 11 i Fattigrändens. Konturteckning af Alba Ödegård. *)
— God morgon, min bästa Fatima! Så riktigt vacker du är i dag med din lilla, röda nästipp och dina i blått skiftande läppar, bepelad från topp till till och med stora skinnpiran på armen! Hvar i all världen skall du nu taga vägen?
— På "rond" — svarade Fatima kort — vill du följa med?
— Åha, på fattigrond, jag förstår! — svarade jag i en mycket vördnadsfull ton; ty medvetandet af att jag nu talade med en person, hedrad med "allmänt förtroende", ingaf mig strax denna känsla. — Eftersom du bevil-jar mig denna gunst, kan jag väl icke tväka.
— Den nys utsedda fattigdirektrien gjorde en trumpan min, i det hon började plocka ihop mina saker.
— Så skynda dig då och knäpp på dig dina bottiner, här ligga vantraner, som jag tror och der ser jag en fik af din grå kappa.
— Nej, den ser alltför ruskig ut.

Vänta ett ögonblick så skall jag taga fram den bättre. —
— Onödigt! — invände Fatima reakt; — den här är alldeles bra och dessutom varmare än den andra. Erinra dig för öfrigt, att det ligger i sakens natur, att undvika allt "stå-tande," under promenader af den beskaffenhet, vi nu ämna företaga. —
— Utan all farissem, min vän? —
— Utan all sådan. —
— Nåväl då, jag står redan och väntar!
— Utkommen på gatan kände jag, att vinden var kall och Fatimas råd af oberäkneligt värde, hvareför jag snart fattades af den lifliga öfvertygelsen, att jag numera var utrustad med precis enshanda skönhetsteinte, som jag nys beundrad hos henne.
Vår väg ledde i en trång laby-rinth af gränder, ringa befarna och högt ofullständigt uppkottade; det erfordo vi vid hvarje steg, ty snön gick delvis vida öfver våra bottiner. Vi "trafvarde" dock på, friskt och fort och befunno oss snart inne på en li-ten gård, att alla sidor omgifna af de mest förfallna ruoker. Port saknades alldeles, ett smalt spår betecknade in-gången till gården.
Fatima tog upp sin förteckning.
— Här bo åtta hushåll, hvilka jag är ålagd att inspektera. Låt mig se

N:o 1, ingången till höger — Enkan Wesén, — här skola vi börja! —
Vi gingo upp för en högt afven-tyrlig bro med vacklande underlag och flere falluoker samt inträdde i ett slags båla eller skjul, hvars beskaf-fenhet ej blef oss rätt klar, innan vi i dess innersta hvalf upptäckte en dörr med lås och nyckel. Låset gick lätt upp, utan att spränga Fatimas hand-skar och vi gjorde vår entré.
Men sållan torde någon öfverrask-ning varit större än den vi erfordo vid den anblick som här mötte oss. I stället för ett eländigt, halfmörkt, snuskigt kyffe med föga eller intet bohag, hvilket vi väntat att få se, be-funno vi oss i ett stort och gladt rum med tvänne fönster, prydda med blom-mande nejlikor och reseda. Brokiga tapeter — en någorlunda väl bibehållen kvarleva ifrån en förgången tid — beklädde väggarne, som för resten afven illustrerades af flera små tafior, i fordom förgyllda ramar; en toillet som säkert skulle väckt mången antiqvitetssamlares förtjusning, öfver-hängd af ett ljusrött draperi, syn-barligen återstoden af en gammal gas-alöja; några taburetter af gammal, ädel form; ett dito bord med marmor-skifva; ett skåp af opolerad ek; nå-gra hvitmålade stolar af sednare dato och en skulpterad sång af Gustaviank-form, öfverbredd med ett gammalt,

men ännu vackert brokadtäcke och enöfvita lakan. Se der den sållynta interiören af det till sitt yttre så för-fallna huset!
— Men, — frågar läsaren — en-kan Wesén, med åtta eller nio utsvult-na barnungar! bodde de midt upp i all denna härlighet?
— Tålmod! blott, vi voro icke hos henne nu, vi hade tagit miste på dörr; det var hela saken.
Men hos någon voro vi ändock och denna någon presenterade sig i skepnad af en gammal dam, så gammal och så skrynklig, att om man råtat ut hennes ansigtshud, den säkert skul-le omfattat flera quadratfot; och dock var hon endast en helt liten gumma. Denna någon bar vidare en drägt, hvartill nutiden sällan ser maken. En svart kamlotkladj — betänk från hvil-ken tid! — en kofta af ljusblått satin, bebrämrad med gulnadt pelaverk och en hvit kambrismössa, garnerad med urlä-driga spetsar.
Med en åtbörd af förvåning, men tillika med en blick af lätt förklarlig nyfikenhet, trädde den lilla gumman emot oss, lätt böjande sitt hufvud till en helening.
Jag såg att Fatima, oförberedd på detta i viss grad mysteriosa intryck, hvaraf vi båda kände oss fattade, fann det svårt att inleda sitt ärende.
— Jag söker fru Wesén — sade

hon ändtligen med någon osäkerhet — och man har uppgifvit att hon skulle bo i detta hus?
— Hvem? — frågade den gamla med en omiskännelig ton af förvåning.
Fatima såg i sin promemoria, der stod enkan Wesén, rätt och slätt, huset n:o 11 i Fattigrändens, första ingån-g till höger. Var det gamla fruntimret bemålade enka, hvareför då antaga den-na ton nästan af förnärmd värdighet? Frågan var ju höfligt framställd. Var hon det icke, så var ju saken helt enkelt den, att den frågande gått misse-te.
— Wesén! — upprepade den gam-la litet hödraget — jag känner ingen fru med det namnet.
— Nåväl, enkan Wesén då, — svarade Fatima nästan litet vresigt — jag är fattigdirektris inom distriktet och hon står upptagen på min lista, som en af de hjälpbehöfvande inom detsamma.
— Stigen fram mina damer, — sa-de den gamla nu med en artig åtbörd, i det hon anvisade oss en plats i de förberörda taburetterna — unnen den gamla det nöjet; kan hända kan jag gifva några upplyningar om den i söken.
Fatima ursäktade sig med anledning af de många besök hon ännu samma dag föresatt sig att medhinna och bad

blott att bli upplyst om den ifrågava-rande persons bostad.
— Malena Wesén! Wisst bor hon här, gent öfver farstun; men hon är som bäst utgången i ett ärende för min räkning. Likväl brukar hon icke drö-ja. Om derfore damerna vilja finna sig vid att vänta här, är hon troligen tillbaka inom en handvändning.
— Numera gaf ingen undflykt, vi hör-sammade inbjudningen och intogo de anvisade platserna.
— Ja, fruntimret är fattigdirek-tris, en modern och vacker befattning! fanns icke på min tid! — yttrade vår värddinna litet torrt. — Det var derfore icke brist på meuniskovänner då heller; men hvarje tidsålder har sin smak! — Detta språk stegrade vår förvåning, det röjde en bildad verldes-dams hela finhet; men en verldedams ifrån "l'ancien régime," det var påtag-ligt. Det föreföll oss derjemte, såsom hade hon med sina ord riktat ett spjut-kast åt nutidens filantropiska sträfvan-den.
Fatima upptog handken, i det hon med intresserad blick skräskådade den gamla.
— Wägar jag fråga — yttrade hon — huru man på fruntimrets tid gick tillväga vid lindrandet af nästans nöd och behymmer?
— På ett mycket enkelt vis, man gaf af sin fria goda vilja, af mennisko-

*) En i annat land bosatt finka. Dagbl: not.

Hos
A. L. Florström
för broderi passande arbeten
såsom handduk-, kläd-, ur-, tändstick-, tandborst-, tidning och nyckel-hållare, nycskelåp, skriffyg-cigarretställ (Rökbröd), paraplyställ, hörnhyllor, cigarr- och glasögonfederal, papperskorgar, kort- och postfrimärklådor, serviettringar m. m. hos
A. L. Florström.
(5034) Michaelsgatan n:o 7.

Stort urval
Tapisseri-arbeten
hos
A. L. FLORSTRÖM.
SILKES
Tuffnar och Snälljer
Svarta Sammetsband
1:ma kvalitet hos
A. L. Florström.

Läderarbeten.
Restväskor
Pirator
Portföljer
Portmonöer
Cigarrefederal
Glasögonfederal hos
A. L. Florström.
Kragar & manschetter
Näsdukar
Lärfter
Spetsar
Friser hos
A. L. FLORSTRÖM.
(5473) N:o 7 Michaelsgatan.

Nu inkommet:
några sorter vackert
Ylle Strumpgarn
å 5 m. 60 p. per 1/2 hos
A. L. Florström.
(5710) N:o 7 Michaelsgatan.

Tjenstgälande.
En student, som öger kännedom i franska, ryska och tyska språken, önskar emot fritt vivre kondition i någon familj i staden. Reflekterande inlemnas svar i billett till "Konditionsökande" i Dagbladets kontor.
(5757)

Kontorsplats
söktes af en student, som, talande svenska, finska och något tyska. tjänstgjort såväl å kontor som vid en af bankerna i Helsingfors, hvar-öfver hedrande betyg kunna företas. Svar till H. G. inlemnas i detta blads kontor.
(5762)

Förtrotad.
1 Kolly märkt P. C. 27, innehållande deklar. ankommet med ångf. Oxford från Hull; underrättelser om det förlorade emottas i Stenbergs vin-handel.
(5755)

Diuerse.
Observera!
Mitt vistande i Helsingfors blir endast till den 26 dennes, emedan jag är efter-skrifven längre inåt landet. Om någon önskar bekomma af min ensaste ett an-vända emot förkyllning och reumatisk värk behagade de att hemta den innan nämnde tid.
M. A. RUTHBERG.
(5759) Wilhelmsgatan n:o 6.

Offereras 5000
Holl. Bjelkar franco
ombord första vardag
inom Helsingfors tull-
distrikt.
10% 9 tums deraf 70% luru
70% 10-11 " och 25% gran
10% 12 " samt 20 fots me-
10% 13 " dellängd.
(5686) **Julius Wesander.**

I Waseniuska Bokhandeln
I dag utkommen:
Ahlqvist, A., Die Kulturwörter der westfinnischen Sprachen.
Ein Beitrag zu der älteren Kulturgeschichte der Finnen.
Deutsche, umgearbeitete Ausgabe. 10 m.
(5751)

I Waseniuska bokhandeln
I dag utkommen:
Melander, H. L., Lärobok i medeltidens historia. Andra upplagan.
(5750)

Gummi Galloscher.
Ett stort urval, af första Rysk-Amerikan-ska Companiets prima kvalitet, såväl för her-rar, fruntimmer som barn till ytterst billiga priser i parti och minut hos
W. SCHARIN.
(0.576) **25 N. Esplanadgatan 25.**

**Genom underskrifvens kon-
tor i Helsingfors**
uppköpes och försäljes land- och stads-
egendomar, anskaffas tjänare och tjena-
ringar och utträttas allt hvad af ett kom-
missions kontor kan födras. Tydliga ad-
dresser emottas och endast recomen-
derade bref besvaras. Förfrågningar och
mindre uppdrag ersättas med 3 R. eller
1 R. 50 ö.
M. Nordensvan.

Att min danskola börjar den
15 December har jag äran föräldrar
och målmän tillkännagiva. Hel-
singfors den 12 november 1875.
Alina Ahrenius
född Frasa.
(5706) Alexandersgatan n:o 46.

Såsom
Skeppsfournerare
tillhandagår (3149)
F. J. F. Sjöblom.
6. Vestra kajen 6.

Ördes å hvita glacéade kakel af
Wiborgs Kakelfabriks i Wiborg
välkända tillverkning emottagas och
prof af fabrikatet finnas till påseende
hos
R. v. Gericke.
Norra Esplanadgatan 3

Tandläkaren
W. Stenvall
emottager besök från kl. 10 till 3 e. m.
(5627)

Requisition å Lär emottages af
undertecknad. Profver finnas
till påseende.
Lars Thuring.
(4883) Katarinegatan 3.

Å
boktryckeriet i Jyväskylä
utfråsar till högst facila pri-
ser alla till bok-accidens-
och nottryck hörande ar-
beten.
(5760)

Brand och Lifförsäkrings
Aktie-Bolaget
SVEA
meddelar:
Lifförsäkringar
Kapital
Liffrante "
Ustyrrel "

och Brandförsäkringar, såväl i sta-
den som på landet, emot brandka-
da försäkrad genom brand eller
explosion af ånga eller lygas å
byggnader, lösegendom, varulager,
travarulager, brännvins och spritla-
ger, tjära, beck, stenkol, fartyg nu
der byggnad eller i hamn, ång och
vattensågar, apothek, bryggerier,
jernbruk, gjutier, brännerier, kim-
röksfabrik, sockerbruk, glasbruk,
garverier, boktryckerier, spritfabri-
ker, linne, bomulls och yllespinne-
rier, cikoriefabriker, mekaniska
verkstäder etc. mot billiga premier
Herman Oldenburg.
General Agent för Finland.
Försäkringar emottagas och nö-
diga upplysningar, prospekter och
anmälnings blanketter erhållas, i
landsorten hos Bolagets agenter.
(5074)

Schweizer Lloyd,
Transportförsäkringssällskap i
Winterthur,
grundlagdt 1863,
med ett aktiekapital af 5,000,000
och en reservfond af 570,000 fros,
afslutar genom undertecknad sjö-
försäkringar såväl å kaske som å
frakter, varor och gods till bil-
liga premier. Sällskapet underka-
star sig ånsak sjölag.
A. A. F. LINDBERG:
6 V. Henriksgatan
(Skilnaden.)
(2752)

**Ständigt lager af inhemska, Ryska,
Polska och Tyska skodon, så väl för herrar,
fruntimmer som barn i stort urval hos**
W. SCHARIN.
25 N. Esplanadgatan 25.
(0.576)

Läder Maskinremmar,
prima engelska till olika bredd, kunna genast erhållas ge-
nom
Gust. Aug. v. Friesendorff.
(4268)

Stubintråd,
(antändningsrör för bergsprängning) kan genast från lager
erhållas i större & mindre partier genom
Gust. Aug. v. Friesendorff.
(4677)

PUMPAR,
roterande, sug- & tryck-, amerikanska och tyska, erhållas till
billigaste priser genom
GUST. AUG. v. FRIESENDORFF.
(4679)

Gymnastiskt Institut,
N:o 31 Norra Esplanadgatan N:o 31,
öppet alla helgfria dagar. För herrar: kl. 7½-9½ f.
m. och 6-8 e. m. för damer och barn kl. 11-1 på
dagen. Anmälan sker antingen under ofvansagde timmar,
eller kl. 3-5 e. m. hos
Dr. GEORG ASP.
Östra Henriksgatan N:o 1.
(5148) Obsl. Aftontimmar för herrar fr. kl. 6-8.

S:t Petersburgska Bolaget
för försäkring mot Eld och af Lifräntor och Kapitaler
afslutar försäkringar mot **Blåfara** samt å **Lif, Lifräntor** och
Ustyrrelkapitaler för barn genom
OTTO ROHDE.
Alexanderagatan n:o 4.

Walkiakoski Aktie Bolags
tillverkning af skrif-, koncept-, tryck-, kardus-, spånn-, ta-
pet-, och pås-papper,
Hvit-, grå- och kulört makulatur.
Papp af flere sorter,
Färdiga påsar, försäljes till fabriks priser & konditioner hos
Lindblad & Holmberg.
(5753) Unionsgatan 26.

The Singer Manufacturing Co i New-York.
Största Symaskinsfabrik i världen,

Bästa Familje-Symaskin.
Öfver En Miljon i rörelse.
Bästa Handverkar-Symaskin.
Mera än hundra första pris
tildelad.

ORIGINAL
SYMASKINER
af
THE
SINGER
MANUF.
COMPY
Största Symaskins
Fabrik i hela världen

Mot säker borgen lemnas symaskiner på afbetalning.
V. GRASHOFF.
(5746) 30 Unionsgatan 30.

32 Alexandersgatan 32.
Skjortfabriken i Åbo
recommenderar sina fabrikater, såsom skjortor, skjort-
veck, kragar, manchetter samt underklädningar m. m.
Lärfter, madapolam och linne näsdukar i stort
urval, till billiga men bestämda priser.
(5749) **G. A. Petrelius.**

Rökta skinkor och Renstekar.
Nejonögo, iskallar lax, hvassbuk, aladauber, risgröns korf, rukt lax,
rökta sillar, leverpastej m. m. Helenegatan 3 samt Handsbutiken vid
Sofiegatan.
C. F. INGMAN.
(5763)

Undervisning i Deklamation
meddelas af undertecknad efter en
tillförlitlig metod. Schema öfver
den samma jemte goda referenser
kunna förvisas. Norra Esplanad-
gatan n:o 7 en trappa upp till ven-
ster in på gården.
H. F. Appelhom.
(5021) Skådespelare.

Hos Amatus Florström
LAGER
af
Porslinsfabriken Arabias
tillverkningar
hos
Amatus Florström.
Fabiansgatan n:o 14.
(4878)

**Transit-klarering vid tull-
amtet i S:t Petersburg** ge-
nom finska statsbanornas tullagen-
ter
Hannemann & Co

Till undvikande af öfverflödiga
kostnader och för att undgå allt o-
mak vid ryska tullamtet i S:t Pe-
tersburg, är det obetingadt af nöden
att som regel föreskrifva utländske
afsändare af varor följande:
På försedlarna måste stå: „tran-
site Finland vermittelst der
Zoll-Agenten Hannemann &
Co S:t Petersburg“ och bör
triplikatet af försedlarna jemte avis
i god tid tillsändas nämnda firma.
(5098)

Hannemann & Co
ombesörja från det inre af Rys-
land: hämpeljekakor, linolje-
kakor, hvetebl. m. m. (5099)

Ryska
Brandförsäkrings-
Bolaget,
af år 1867
meddelar genom undertecknad försä-
kringar å alla slags brandrisker,
i stad och på landet, till de billi-
gasté premier.
GUSTAF PAULIG.
1418) Vestra Kajen n:o 6.

**Ryska Lifförsäk-
rings-Aktiebolaget**
meddelar Lifförsäkringar,
Liffrante-försäkringar,
Ustyrrel-försäkringar
mot billiga premier, genom
4214) **F. W. Frenehell.**

Tyska
Lifförsäkrings Bolaget
i **Lübeck**
stiftadt 1879
försäkrar fortfarande genom undertecknad
kapitaler å lif, ustyrrel, liffräntor, m. m.
med andel i Bolagets vinst. (11)
C. W. I. Sundman.

Nya Teatern.
Onsdagen den 17 november: **Giffhä-
garen**, komedi på vers i 2 akter af E.
mile Augier. — **Sedan solen gått**
ned, komedi i 1 akt efter Mélesville och
Angely. — **Den tillia sångfogeln**,
instapel med sång i en akt. Musiken af
Th. Hauptner. (Kl. 7-10.)

Suomalainen Teateri.
Torstaina Marraskuun 18-na p:nä:
Maria Tudor.
Murhenäytelmä 4:ssä näytöksässä.
Victor Hugo'n tekemä.
Maria Tudor — Rowa Win-
ter-Hjelm.
(Kello 7-10.)

Hull-Helsingfors.
**Ångt. Salisbury (till-
hörigt hrr Massey &
Sawyer)** afgick den 13
November från Hull till
Helsingfors. Närmare
meddelanden erhållas
å ångbåtskontoret hos
Lars Krogius.

Ångfartyget Aavasaksa,
Kapten JOHN TORNBORG,
afgår, ifall tillräcklig last och pas-
sagerare anmäles, omkring måndagen
den 22 november härifrån till Stock-
holm. Närmare meddelanden lemnas
på ångbåtskontoret hos
Lars Krogius.
S. Magasinsgatan N:o 2.

Ångfartyget Hangö,
Kapten Alb. Rydell,
afgår torsdagen den 18 november
kl. 7 på morg. härifrån till Eke-
näs.
Från Ekenäs afgår fartyget lör-
dagmorgon kl. 5 till Hangö, Åbo,
Marckum och Stockholm.
Obs! Passagerare till sistnämnde
orter kunna om de så öns-
ka afgå med fredagens bantåg, som
träffar båten i Ekenäs.
Närmare meddelanden lemnas å
ångbåtskontoret Södra magasin-
gatan n:o 2 hos
Lars Krogius.

Ångfartyget Storfursten,
Kapten F. A. ÅSTRÖM,
afgår torsdagen den 18:de november här-
ifrån till Reval och Lübeck medtagande
passagerare och fraktgod; närmare med-
delanden hos
F. Wavulin.
Fabiansgatan 29.

**Ångfartyget "Niko-
linka" afgår omkring den**
17 November härifrån di-
rekte till Riga medtagande
last och passagerare. När-
mare underättelser å un-
dertecknads kontor.
H. DONNER.
14 Vestra Kajen.

Ångfartyget Phoenix
Kapten N. THORUT
afgår omkring Thorshdagen
den 19 November, härifrån di-
rekte till Riga, medtagande
fraktgod. Närmare medde-
landen lemnas å ångbåtskon-
toret hos
E. v. Gericke.

**Lübeck Finländische Dampf-
schiffahrts Gesellschaft.**
Ångbåten Finland
Kapten I. C. BRANDT
skall expedieras i första dagarna af
september till Björneborg, Christine-
stad och Wasa, i första dagarna af
oktober till Nystad och Björneborg,
i första dagarna af november till
Wasa och Jakobstad;

Ångbåten Ostsee
Kapten C. A. DADE
omkring den 10 september till Ja-
kobstad, Brahestad och Uleborg,
omkring den 10 oktober till Nykar-
leby, Brahestad och Uleborg,
omkring den 10 november till Björ-
neborg, Christinestad eventuelt Wasa.
(4354)

Ångaren Adlercreutz eller Lotta
Svärd, komma om väderleken
tillåter att från och med den 16
November fortfara med turerna till
Bobäck, från Helsingfors Tisdag,
Thorsdag och Lördag kl. 12 på da-
gen, från Bobäck Måndag, Onsdag
Fredag kl. 8 f. m. (5659.)

Daglista.
3 dag, Onsdag:
Bestellen för allmänna sifka utställningen
i Helsingfors 1876 konfl. öppet (i n:o 1
i Brunnsparken) kl. 8-12 f. m.
Svullningstomiteternas längder och handlin-
gar tillgängliga å magistratens konfl. kl.
11-1 p. d.
Sjättningar i kapital- och liffräntoraktien
emottages i Seimbergers kontor, Unions-
gatan 32, kl. 12-2.
Kontum för konfl. (unit. laborato-
rium, 3:de våningen) öppet kl. 12-2 e. m.
Sifka konfl. utställningens galleri öppet kl. 12-2.
Kontum i dag och sifka konfl. utställning
4 e. m.
Sparbanken öppen kl. 6-7 e. m.
Representation i Rya teatern kl. 7.
Foster afgå, kl. 8,55 f. m. till: Breibe-
ham, Saapawell, Jonsalmi, Smitale,
Jaatinmaara, Jousuun, Korpala, Rosta,
Kronoberg, Anopis, Lomisa, Mäntala, Ni-
kubal, Paitala, Solmie, Salo, Sorba-
wala, Toijmäski, Åbo.

3 morgon Thorshdag.
Foster afgå kl. 8,55 f. m. till: Björneborg
Gara, Onstaf, Abell, Gemola, Joutenu,
Johes, Jossis, Keskitala, Lajo, Lomisa,
Morielami, Kurmis, Nyflott, Nyflab, Pie-
tistjärvi, Raumo, S:t Michel, Sverige,
Tohmajärvi, Wähtie, Åbo; — kl. 8,55
eft. midb. till: Ålamo, Vrahsab, Omois,
Gamsla Karleby, Jitola, Salokhab, Sv-
wältis, Jämäs, Kalajoki, Kent, Nitotaf-
hab, Nytalesby, Saarijärvi, Tammerfors,
Torneå, Uleborg.

Alla bagar afgå foster: till Peterburg,
jernvägstationerna och alla poststationer
med termogen kl. 8,55 f. m. — till To-
mefors, Mellanlagas stationer och p-
poststationer kl. 8,55 f. m. och kl. 5,35 e. m.;
— till Borgå, Stens, Karleby, Åland
kl. 8,55 f. m.; — till Sveaborg f. m.

S. III, IV. Vakter. B. III, IV.
vid F. B. K:s Redukationsdepot:
Natten emot den 18 november:
Anderson, E., & Ingman, G. B. I.

Finlands Bank den 17 nov.
Vex.-kurs. Disk.-kurs.
Sve 74 Sve 74
St. P:burg 7 dd. 344: — 341: — pr 100 r
London 90 dd. 26: — 25: 90 pr r.
Paris 90 dd. 103: 20 102 70
Hamburg 90 dd. 127: 50 127: —
Amsterdam 215 50 213: 50 pr 100
Stockholm 3 d. s. 145: — 144: 50

S:t Petersburg, 4 november g. s.
London 31½/16 1/8, 21/32. — Amsterdam
15½/16 1/2. — Hamburg 269½, 269, 269½.
— Paris 332½, 331½, 1/4. — Hallimperial
6: 22. — Diskonto 6/4.

Helsingfors,
Sveob. Sjöbåtskontoret, 1875.
Först: L. Helsingfors.